

Legislativní opatření

Listina základních práv a svobod, zákony a vyhlášky vztahující se ke vzdělávání žáků se SP, zákon o znakové řeči, příspěvky na kompenzační pomůcky, zákon o sociálních službách, zákon o veřejném zdravotním pojištění, zákon o zaměstnanosti, zákoník práce

Listina základních práv a svobod

- Ústavní zákon č. 2/1993 Sb., ve znění ústavního zákona č. 162/1998 Sb.
- Podle článku 25 (Hlava třetí) je zaručeno právo na vzdělávání v jazyku každé národnostní a etnické menšiny

Legislativní podmínky vzdělávání žáků se SVP

- SVP = speciální vzdělávací potřeby
- nový školský zákon, vyhlášky, RVP, ŠVP, integrace žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, IVP

Zákony a vyhlášky vztahující se ke vzdělávání žáků se SP

- Nový školský zákon 561/2004 Sb.
- Vyhláška 72/2005 Sb.
- Vyhláška 73/2005 Sb.
- RVP
- ŠVP

Nový školský zákon

- Nabyl účinnosti dne **1. ledna 2005**

Zákon o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání – č. 561/2004 Sb.

- Dochází v něm k některým významným změnám v oblasti vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami, které jsou upraveny v §16 tohoto zákona
- Proklamuje, aby se pro žáky a studenty se ZP a zdravotním znevýhodněním při přijímání ke vzdělávání a při jeho ukončování stanovily vhodné podmínky odpovídající jejich potřebám
- Dětem, žákům a studentům, kteří nemohou vnímat řeč sluchem, zajišťuje právo na bezplatné vzdělávání pomocí nebo prostřednictvím znakového jazyka

Vyhlášky

- Vyhláška MŠMT č. 72/2005 Sb.

Vyhláška o poskytování poradenských služeb ve školách a školských poradenských zařízeních

- věnuje se

- vymezení obsahu činnosti SPC, PPP
- poradenským službám na půdě školy

- Vyhláška MŠMT č. 73/2005 Sb.

Vyhláška o vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami a dětí, žáků a studentů mimořádně nadaných

- Změny názvů speciálních škol
- Charakteristika a vymezení obsahu individuálního vzdělávacího plánu (IVP)
- Možnost zřízení funkce asistenta pedagoga

Typy speciálních škol:

MŠ, ZŠ, SŠ, SOŠ, SOU, OU, praktická škola, gymnázium, konzervatoř pro ZP

MŠ, ZŠ, SŠ, SOŠ, SOU, OU, praktická škola, gymnázium pro SP

MŠ, ZŠ pro hluchoslepé

MŠ, ZŠ, SŠ, SOŠ, SOU, OU, praktická škola, gymnázium pro TP

MŠ, ZŠ logopedická

MŠ speciální, ZŠ praktická (dříve Zvláštní škola), ZŠ speciální (dříve Pomocná škola), OU, praktická škola

ZŠ pro žáky s SPU, ZŠ pro žáky s SPCH

MŠ, ZŠ, ZŠ speciální při zdravotnickém zařízení

RVP a ŠVP (od září 2007)

- Kurikulární dokumenty (nový systém) pro vzdělávání žáků od 3 do 19 let

- Veřejné dokumenty přístupné pro pedagogickou i nepedagogickou veřejnost

(www.msmt.cz)

- Dvě úrovně – státní a školní

- Státní úroveň: Národní program vzdělávání a rámcové vzdělávací programy (RVP)

- Školní úroveň: školní vzdělávací programy (ŠVP) na jednotlivých školách

Rámcový vzdělávací program

- Vymezuje závazné rámce vzdělávání pro jeho jednotlivé etapy – předškolní, základní a střední vzdělávání

- Závazný pro tvorbu ŠVP

- 8. kapitola **RVP pro ZV** věnována žákům se SVP

Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami:

- **žáci se zdravotním postižením** (TP, ZP, SP, MP, autismem, vadami řeči, souběžným postižením více vadami a vývojovými PU nebo PCH)

- **žáci se zdravotním znevýhodněním** (oslabením, dlouhodobým onemocněním a lehčími zdravotními poruchami vedoucími k PU a PCH)

- **žáci se sociálním znevýhodněním** (z rodin s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, s nařízenou ústavní výchovou nebo uloženou ochrannou výchovou a žáci v postavení azylantů a účastníků řízení o udělení azylu)

Vzdělávání žáků se SVP

Může být uskutečňováno:

- ve školách samostatně zřízených pro tyto žáky

- v samostatných třídách, odděleních nebo studijních skupinách s upravenými vzdělávacími programy

- formou individuální integrace do běžných tříd

Školní vzdělávací programy

- Zařazují se do nich speciální vyučovací předměty a předměty speciálně pedagogické péče odpovídající speciálním vzdělávacím potřebám žáků dle druhu zdravotního postižení či znevýhodnění

- SP – zejména **logopedická péče a rozvoj jazykových kompetencí** (vizuálně motorických a auditivně verbálních komunikačních systémů)

Individuální vzdělávací plán

- Podkladem pro tvorbu IVP je ŠVP
- Možné přizpůsobit a upravit vzdělávací obsah pro žáky tak, aby byl dosažen soulad mezi vzdělávacími požadavky a skutečnými možnostmi žáků
- Možno stanovit i odlišnou délku vyučovací hodiny

Zákon o znakové řeči

- č. 155/1998 Sb.
 - Novela Zákona o znakové řeči z 23. 9. 2008, účinnost od 20. 10. 2008:
- Zákon o komunikačních systémech neslyšících a hluchoslepých osob - č. 384/2008 Sb. (novela), č. 423/2008 Sb. (plné znění)
- Cíle novelizace 155/1998 Sb.
- Odstranění terminologických nedostatků („znaková řeč“)
 - Uvedení komunikačních systémů osob s hluchoslepotou a tím umožnění jejich efektivního využívání v každodenním životě

Zákon o sociálních službách

- č. 108/2006 Sb.
- § 74 – Sociální služby poskytované bez úhrady:
- Raná péče – § 52
- Tlumočnické služby – § 54

Raná péče

(1) Raná péče je terénní, popřípadě ambulantní služba poskytovaná dítěti a rodičům dítěte ve věku do 7 let, které je zdravotně postižené, nebo jehož vývoj je ohrožen v důsledku nepříznivé sociální situace. Služba je zaměřena na podporu rodiny a podporu vývoje dítěte s ohledem na jeho specifické potřeby.

(2) Služba podle odstavce 1 obsahuje tyto základní činnosti:

- a) výchovné, vzdělávací a aktivizační činnosti
- b) zprostředkování kontaktu se společenským prostředím
- c) sociálně terapeutické činnosti
- d) pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí.

Tlumočnické služby

(1) Tlumočnické služby jsou terénní, popřípadě ambulantní služby poskytované osobám s poruchami komunikace způsobenými především smyslovým postižením, které zamezuje běžné komunikaci s okolím bez pomoci jiné fyzické osoby.

(2) Služba podle odstavce 1 obsahuje tyto základní činnosti:

- a) zprostředkování kontaktu se společenským prostředím
- b) pomoc při uplatňování práv, oprávněných zájmů a při obstarávání osobních záležitostí.

Príspevky na kompenzační pomůcky

Články z www.ruce.cz

Zdravotnictví

- Zákon o veřejném zdravotním pojištění č. 48/1997 Sb.
- Vyhláška MZ č. 56/1997 Sb.

Preventivní prohlídky:

- orientační vyšetření sluchu ve 4 - 5 měsících věku dítěte
- v osmi měsících
- ve třech letech – vyšetření hlasu, sluchu a řeči
- v pěti letech – to stejné a dále kdykoliv na podnět rodičů (při změně chování, reakcí a po nemoci, jež by mohla vést ke snížení sluchové funkce)

Zaměstnávání osob se ZP

- Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů:
- Zvýšená péče při zprostředkování zaměstnání
- Rovné zacházení a zákaz diskriminace
- Svobodná volba osoby se ZP z hlediska uplatnění na volném nebo chráněném trhu práce
- Práva a povinnosti z hlediska pracovněprávních vztahů upravuje zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce

Nástroje a opatření na podporu zaměstnávání osob se ZP

- Pracovní rehabilitace = souvislá činnost zaměřená na získání a udržení vhodného zaměstnání osoby se ZP, kterou na základě její žádosti zabezpečují ÚP a hradí náklady s ní spojené
- Teoretická a praktická příprava = příprava na budoucí povolání, příprava k práci, specializované rekvalifikační kurzy

435/2004 Sb. - §67

Osoby se ZP jsou fyzické osoby, které jsou:

- orgánem sociálního zabezpečení uznány plně invalidními (dále jen "osoby s těžším zdravotním postižením"),
- orgánem sociálního zabezpečení uznány částečně invalidními,
- rozhodnutím úřadu práce uznány zdravotně znevýhodněnými (dále jen "osoby zdravotně znevýhodněné").

Zdravotně znevýhodněná osoba

- fyzická osoba, která má takovou funkční poruchu zdravotního stavu, při které má zachování schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost, ale její schopnosti být nebo zůstat pracovně začleněna, vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat jsou podstatně omezeny z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav

- pro účely tohoto zákona nepříznivý stav, který podle poznatků lékařské vědy má trvat déle než jeden rok a podstatně omezuje psychické, fyzické nebo smyslové schopnosti a tím i možnost pracovního uplatnění

ZÁKON
ze dne 11. června 1998
o znakové řeči a o změně dalších zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

§ 1
Úvodní ustanovení

Zákon upravuje používání znakové řeči jako dorozumivacího prostředku neslyšících.

Definice základních pojmů
§ 2

Za neslyšící se pro účely tohoto zákona považují osoby, které ohluchly před rozvinutím mluvené řeči a u nichž velikost a charakter sluchové vady neumožňuje plnohodnotný rozvoj mluvené řeči, a dále osoby později ohluchlé a nedoslýchavé, které samy považují znakovou řeč za primární formu své komunikace.

§ 3
Znaková řeč

Znakovou řečí se pro účely tohoto zákona rozumí český znakový jazyk a znakovaná čeština.

§ 4

- (1) Český znakový jazyk je základním dorozumivacím jazykem neslyšících v České republice.
- (2) Český znakový jazyk je přirozený a plnohodnotný komunikační systém tvořený specifickými vizuálně-pohybovými prostředky, tj. tvary rukou, jejich postavením a pohyby, mimikou, pozicemi hlavy a horní části trupu. Český znakový jazyk má základní atributy jazyka, tj. znakovost, systémovost, dvojí členění, produktivnost, svébytnost a historický rozměr, a je ustálen po stránce lexikální i gramatické.

§ 5
Znakovaná čeština

- (1) Znakovaná čeština je umělý jazykový systém, který usnadňuje dorozumívání mezi slyšícími a neslyšícími.
- (2) Znakovaná čeština využívá gramatické prostředky češtiny, která je současně hlasitě nebo bezhlasně artikulována. Spolu s jednotlivými českými slovy jsou pohybem a postavením rukou ukazovány odpovídající znaky českého znakového jazyka.

§ 6
Prstová abeceda

- (1) Prstová abeceda využívá formalizovaných a ustálených postavení prstů a dlaně jedné ruky k zobrazování jednotlivých písmen české abecedy.
- (2) Prstová abeceda je integrální součástí českého znakového jazyka a znakované češtiny, kde se využívá k odhláskování cizích slov, odborných termínů a pojmů, pro které dosud nejsou ustáleny znaky českého znakového jazyka.

Používání znakové řeči
§ 7

Neslyšící mají právo na

- a) používání znakové řeči,
- b) vzdělávání s využitím znakové řeči,¹⁾
- c) výuku znakové řeči.

§ 8

- (1) Neslyšící mají při návštěvě lékaře, vyřizování úředních záležitostí a při zajišťování dalších nezbytných potřeb právo na tlumočnicka znakové řeči. Tlumočnická služba se poskytuje bezplatně v rozsahu podmínek stanovených zákonem.²⁾
- (2) Neslyšícím, kterým byly z důvodu úplné nebo praktické hluchoty přiznány mimořádné výhody II. stupně (průkaz ZTP) nebo III. stupně (průkaz ZTP/P), jsou tlumočnické služby při soudním řízení poskytovány bezplatně.
- (3) Neslyšícím studentům středních a vysokých škol, kterým byly z důvodu úplné nebo praktické hluchoty přiznány mimořádné výhody II. stupně (průkaz ZTP) nebo III. stupně (průkaz ZTP/P), jsou tlumočnické služby poskytovány bezplatně za podmínek stanovených zvláštním předpisem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

§ 9

Rodiče dětí, u kterých byla diagnostikována praktická nebo úplná hluchota,³⁾ mají právo na bezplatnou výuku v kursech znakové řeči.

§ 10

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy stanoví prováděcím právním předpisem

- a) rozsah a obsah přípravy a způsob ověřování znalosti znakové řeči učitelů pro neslyšící,
- b) podmínky a rozsah tlumočnických služeb poskytovaných bezplatně neslyšícím studentům podle § 8 odst. 3 a způsob jejich úhrady,
- c) obsah, rozsah a způsob úhrady kursů podle § 9.

ZÁKON

ze dne 23. září 2008,

kterým se mění zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů a další související zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
Změna zákona o znakové řeči****Čl. I**

Zákon č. 155/1998 Sb., o znakové řeči a o změně dalších zákonů, se mění takto:

1. Název zákona zní: „Zákon o komunikačních systémech neslyšících a hluchoslepých osob“.
2. § 1 včetně nadpisu zní:

**„§ 1
Úvodní ustanovení**

(1) Tento zákon upravuje používání komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob jako jejich dorozumívacích prostředků.

(2) Neslyšící a hluchoslepe osoby mají právo svobodně si zvolit z komunikačních systémů uvedených v tomto zákoně ten, který odpovídá jejich potřebám. Jejich volba musí být v maximální možné míře respektována tak, aby měly možnost rovnoprávného a účinného zapojení do všech oblastí života společnosti i při uplatňování jejich zákonných práv.“.

3. Nadpis nad § 2 se zrušuje.

4. § 2 včetně nadpisu zní:

**„§ 2
Definice základních pojmů**

(1) Za neslyšící se pro účely tohoto zákona považují osoby, které neslyší od narození, nebo ztratily sluch před rozvinutím mluvené řeči, nebo osoby s úplnou či praktickou hluchotou, které ztratily sluch po rozvinutí mluvené řeči, a osoby těžce nedoslýchavé, u nichž rozsah a charakter sluchového postižení neumožňuje plnohodnotně porozumět mluvené řeči sluchem.

(2) Za hluchoslepe se pro účely tohoto zákona považují osoby se souběžným postižením sluchu a zraku různého stupně, typu a doby vzniku, u nichž rozsah a charakter souběžného sluchového a zrakového postižení neumožňuje plnohodnotný rozvoj mluvené řeči, nebo neumožňuje plnohodnotnou komunikaci mluvenou řečí“.

5. § 3 včetně nadpisu zní:

**„§ 3
Komunikační systémy neslyšících a hluchoslepých osob**

Komunikačními systémy neslyšících a hluchoslepých osob se pro účely tohoto zákona rozumí český znakový jazyk a komunikační systémy vycházející z českého jazyka.“.

6. Pod označení § 4 se vkládá nadpis, který zní: „Český znakový jazyk“.

7. V § 4 odstavec 1 zní:

„(1) Český znakový jazyk je základním komunikačním systémem těch neslyšících osob v České republice, které jej samy považují za hlavní formu své komunikace.“.

8. V § 4 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Český znakový jazyk může být využíván jako komunikační systém hluchoslepých osob v taktilní formě, která spočívá ve vnímání jeho výrazových prostředků prostřednictvím hmatu.“.

9. § 5 se včetně nadpisu zrušuje.

10. § 6 včetně nadpisu zní:

**„§ 6
Komunikační systémy vycházející z českého jazyka**

(1) Komunikačními systémy neslyšících a hluchoslepých osob vycházejícími z českého jazyka jsou znakovaná čeština, prstová abeceda, vizualizace mluvené češtiny, písemný záznam mluvené řeči, Lormova abeceda, daktylografika, Braillovo písmo s využitím taktilní formy, taktilní odezírání a vibrační metoda Tadoma.

(2) Znakovaná čeština využívá gramatické prostředky češtiny, která je současně hlasitě nebo bezhlasně artikulována. Spolu s jednotlivými českými slovy jsou pohybem a postavením rukou ukazovány jednotlivé znaky, převzaté z českého znakového jazyka. Znakovaná čeština v taktilní formě může být využívána jako komunikační systém hluchoslepých osob, které ovládají český jazyk.

(3) Prstová abeceda využívá formalizovaných a ustálených postavení prstů a dlaně jedné ruky nebo prstů a dlaní obou rukou k zobrazování jednotlivých písmen české abecedy. Prstová abeceda je využívána zejména k odhláskování cizích slov, odborných termínů, případně dalších pojmů. Prstová abeceda v taktilní formě může být využívána jako komunikační systém hluchoslepých osob.

(4) Vizualizace mluvené češtiny je zřetelná artikulace jednotlivých českých slov ústy tak, aby bylo umožněno nebo usnadněno odezírání mluveného projevu osobami, které ovládají český jazyk a odezírání preferují jako prostředek své komunikace.

(5) Písemný záznam mluvené řeči je převod mluvené řeči do písemné podoby v reálném čase. Pro potřeby hluchoslepých se písemný záznam provádí zvětšeným písmem nebo Braillovým písmem.

(6) Lormova abeceda je dotyková dlaňová abeceda, při které se jednotlivá písmena vyznačují pomocí ustálených pohybů a dotyků prováděných na dlaní a prstech ruky příjemce sdělení.

(7) Daktylografika je vpisování velkých tiskacích písmen zpravidla do dlaně ruky příjemce sdělení.

(8) Braillovo písmo s využitím taktilní formy umožňuje zobrazovat písmena abecedy ustálenými dotyky na dvou prstech jedné ruky nebo více prstech obou rukou příjemce sdělení s využitím kódového systému Braillova písma.

(9) Taktilní odezírání je založeno na vnímání mluvené řeči pomocí odhmatávání vibrací hlasivek mluvího.

(10) Vibrační metoda Tadoma je založena na vnímání mluvené řeči pomocí odhmatávání vibrací hlasivek, pohybů dolní čelisti, rtů a tváří mluvího.“.

11. Nadpis nad § 7 se zrušuje.

12. § 7 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 1 zní:

„§ 7

Používání komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob

Neslyšící a hluchoslepe osoby mají právo na

- a) používání komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob,
- b) vzdělávání s využitím komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob,
- c) výuku komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob, kterou upravuje jiný právní předpis¹⁾.

¹⁾ § 16 odst. 7 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění zákona č. 384/2008 Sb.“.

13. § 8 včetně poznámky pod čarou č. 2 zní:

„§ 8

(1) Neslyšící a hluchoslepe osoby mají při návštěvě lékaře, vyřizování úředních záležitostí a při zajišťování dalších nezbytných potřeb právo na tlumočnické služby zajišťující tlumočení v jimi zvoleném komunikačním systému uvedeném v tomto zákoně. Podmínky poskytování tlumočnických služeb stanoví jiný právní předpis²⁾.

(2) Neslyšícím a hluchoslepým osobám, kterým byly z důvodu úplné nebo praktické hluchoty nebo hluchoslepoty přiznány mimořádné výhody II. stupně (průkaz ZTP) nebo III. stupně (průkaz ZTP/P), jsou tlumočnické služby při soudním řízení poskytovány bezplatně.

(3) Neslyšícím a hluchoslepým žákům středních škol a neslyšícím a hluchoslepým studentům vyšších odborných škol a vysokých škol, kterým byly z důvodu úplné nebo praktické hluchoty nebo hluchoslepoty přiznány mimořádné výhody II. stupně (průkaz ZTP) nebo III. stupně (průkaz ZTP/P), jsou tlumočnické služby poskytovány bezplatně za podmínek stanovených prováděcím právním předpisem.

²⁾ Zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů.“.

14. § 9 včetně poznámky pod čarou č. 3 zní:

„§ 9

Rodiče, u jejichž dítěte byla diagnostikována praktická nebo úplná hluchota³⁾ nebo hluchoslepoty, mají právo na bezplatnou výuku v kurzech komunikačních systémů neslyšících a hluchoslepých osob.

³⁾ Vyhláška č. 207/1995 Sb., kterou se stanoví stupně zdravotního postižení a způsob jejich posuzování pro účely dávek státní sociální podpory, ve znění vyhlášky č. 156/1997 Sb. a vyhlášky č. 62/2008 Sb.“.

15. § 10 zní:

„§ 10

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy stanoví vyhláškou

- a) podmínky a rozsah tlumočnických služeb poskytovaných bezplatně neslyšícím a hluchoslepým žákům a studentům podle § 8 odst. 3,
- b) obsah a rozsah kurzů podle § 9.“.

16. Část druhá se zrušuje.
17. Část třetí se zrušuje.